

» vade in domum tuam. » Sic enim Dominus eum curari interius volebat, ut jam ulterius non laboraret. « Tolle » autem grabbatum tuum, » quid est, nisi porta rursus sarcinam delictorum tuorum? Non erunt scapulæ tuæ liberæ, portabis quod te premat, curvus eris sub onere, caput jam liberum iterum gravabitur servitute. « Omnis enim, ait » Dominus, qui facit peccatum, servus est peccati¹. » Si post remissionem peccatorum ille paralyticus ex hac vita migraret, plenam acciperet libertatem. Quod autem hic vivere postea permissus est, etsi non peccavit, quod credere difficile est; multum periclitatus est: quia tota hæc vita tentatio est². Quisquis itaque, dilectissimi, fideliter credit, et hanc professionem fidei suæ, in qua remittuntur omnia peccata, indubitanter tenet atque amplectitur, præparet voluntatem suam voluntati Dei: ut si eum post baptismum dignatus fuerit in hac vita aliquantulum detinere, iste non quiescat orare ac dicere: « Adjutor meus » esto; ne derelinquas me³. » Si autem dignatus fuerit liberum atque ab omni fæce peccati mundatum ad se evocare, incunctanter ac sine tristitia pergat ad eum, cum quo et per quem incipiat et ipse regnare, nec vehiculum mortis timeat, in quo prior ascendit ipse qui vocat. Sicut enim ipsum resurgendo perduxit ad Patrem, ita et te illi per resurrectionem repræsentavit. Quia ut te invitaret ad cælum, ad terram descendit, sed non deseruit cælum.

XXII. In carnis resurrectionem. Resurrecturam esse omnem carnem, rationalem scilicet creaturam, fideliter teneamus. Hæc est summa fidei nostræ, quæ separat ab infidelibus. Neque enim de pecudibus vel cæteris animalibus, quibus non est attributa imago Creatoris, fas est nobis disputare. Ista enim omnia ad usus nostros creata esse cognoscimus. Legat quis quid Deus dixit homini,

¹ Joan. viii, 34. — ² Job. vii, 1. — ³ Psal. xvi, 9.

quando eum formavit atque benedixit, et inveniet ita scriptum in libro Geneseos: « Fecit Deus hominem, ad imaginem suam fecit illum, masculum et foeminam fecit eos, » et benedixit eis dicens: Crescite et multiplicamini, et » replete terram, et dominamini ejus, et habete potestatem piscium maris, pecorum terræ, volatilium cœli¹. » Ista ergo omnia propter usus nostræ infirmitatis, ut dixi, creata sunt. Sed quemadmodum non nobiscum resurgit nostra corruptio, neque infirmitas: ita nec ea quæ sunt necessaria nunc nostræ infirmitati. Qualia futura sint nostra corpora, Paulus dicit apostolus: « Seminatur, inquit, in corruptione, resurget in incorruptione: seminatur in infirmitate, surget in virtute: seminatur in contumelia, surget in gloria: seminatur corpus animale, » surget corpus spiritale². » Incorruptio hæc, virtus, et gloria, et spiritus vivificans, faciet nos, sicut ipse Dominus promittere dignatus est, æquales Angelis Dei: ut vivamus cum ipsis in æterna vita, in una immortalitate ac sempiterna patria³. In qua patria vita nostra æterna ipse Christus erit: « Ipse enim est verus Deus et vita æterna⁴. »

XXIII. Hoc sequitur etiam in isto sancto Symbolo, quod post resurrectionem carnis credamus. Et in vitam æternam. Non nostri jam dominabitur corruptio, immortaliter viventibus, et cum ipsa æterna vita manentibus. Neque enim indigebimus illic vestimento, ubi erimus immortalitate vestiti: nec cibus nobis deerit, quando ipse panis vivus, qui propter nos de cœlo ad terras usque descendit, sui præsentia nostras animas satiabit: nec potus nobis deerit, præsentem fonte vitæ. Saturabit enim nos ab ubertate domus suæ, et torrente deliciarum suarum corda nostra rigabit⁵. Æstus illic non patiemur: illic est enim

¹ Gen. 1, 27 et 28. — ² 1 Cor. xv, 42. — ³ Matth. xxii, 30. — ⁴ 1 Joan. v. 20. — ⁵ Psal. xxxv, 9.

refrigerium nostrum, qui nos sub umbra alarum suarum protexit et protegit. Frigus illic non patiemur : est enim ibi Sol justitiæ, qui suo amore calefaciens corda nostra, radiis divinitatis suæ illuminat oculos nostros, ut videant divinitatem æqualitatemque Patris et Filii et Spiritus sancti. Non ibi fatigabimur : nobiscum enim erit virtus nostra, cui nunc dicimus : « Diligam te, Domine virtus » mea¹. » Non ibi dormiemus : non enim sunt ibi tenebræ, quæ excludere possint permanentem diem. Nulla ibi erit negotiatio, nulla servitus, nullum opus. Et quid illic acturi sumus? Fortasse illud quod scriptum est : « Vacate, » et videte, quoniam ego sum Deus². » Vacuitas ista contemplationis, erit opus nostræ actionis : ut contemplantes delectemur : et delectabiliter contemplemur videre. Quid videre? « Bona Domini³. » Quæ bona? Possumus exprimere illud « Quod nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in » cor hominis ascendit⁴. » Possumus explicare quomodo erit Deus omnia in omnibus? Possumus explicare quomodo ipse Filius « Cum tradiderit regnum Deo et Patri, » id est, sanctam congregationem fidelium, ita illum hominem susceptum ampliusque clarificatum non dimittat, ut tamen claritatem quam habet cum Patre antequam mundus fieret, ipsis jam fidelibus demonstrare non differat? Possumus explicare quemadmodum sponsa Ecclesia, quæ ex viris et feminis constat, omnis convertatur in virum perfectum, atque ita dignitatem virilem accipiat, ut tamen sponsæ nomen non perdat? Possumus explicare sanctorum corpora resuscitata, ex qua gloria in quam gloriam transeant? Possumus explicare quo Christum sequantur virgines, quo eum sequi nequeant non virgines, atque illas nescio quo ubique manens secum ducat, nec tamen eas quæ non sunt virgines deserat? Quis

¹ Psal. xvii, 2 — ² Id. xlv, 11. — ³ Jd. xxvi, 13. — ⁴ 1 Cor. ii, 9.

audet de his rebus positus in hac mortali carne quæ aggravat animam¹, aliquid dicere ; cum Paulus apostolus hoc non valuit explicare, qui in isto positus corpore usque in tertium cælum gratia operante valuit ascendere? Non simus curiosi ad investigandum, quod Apostoli exprimere minime potuerunt. Certe ex me nemo scire quærat, quod me nescire scio, nisi forte ut nescire discat, quod sciri non posse sciendum est. Sed per fidem et patientiam et sanctam matrem Ecclesiam speremus nos accipere, quidquid magnis et pusillis dignatus fuerit ille donare.

XXIV. Sancta Ecclesia, in qua omnis hujus sacramenti terminatur auctoritas, mater et virgo, corpore casta, prole fecunda, sponsa Christi superius declarata, pie nutrit filios quos Deo Patri dignos assignare contendit. Filii boni, amate tantam matrem ; filii boni, nolite deserere quotidie vos requirentem : rependite vicem, amate amantem. Tanta est, talis est, nobilis est, regia prole fecunda est. Non eam patiamini aut filiorum malorum, aut pessimorum servorum injuriis atque insidiis macerari : agite causas matris vestræ, exerite ejus amplissimam dignitatem. Servus malus non insultet dominæ : hæreticus Arianus non insultet Ecclesiæ. Lupus est, agnoscite : serpens est, ejus capita conquassate. Blanditur, sed fallit : multa promittit, sed decipit. Venite, inquit, defendam, si necessitas est, pascam ; si nuditas, vestiam : dabo pecuniam, statuam quid per singulos dies quisque accipiat. O lupe male ! o serpens inique ! o serve nequissime ! dominam calcas, veram matrem impugnas. Christum exsufflas, catholicum rebaptizas ; et quod est pessimum artis tuæ, alios potentia premis ut perdas, alios pecunia comparas quos occidas. Ergo-ne, hæretice, ad hoc vestis nudum, ut expolies intus Christo vestitum ? Ad hoc pascis esurientem, ut animæ

¹ Sap. ix, 15. et Cor. xii, 2.

auferas cibum coelestem? Ad hoc das pecuniam, ut sic tibi isti vendant Christum rebaptizandum, quemadmodum Judas Judæis Christum crucifigendum? « Pecunia tua te » cum sit in perditionem¹. » Pejora, hæretice, facis quam quæ fecit Judæus. Ecce enim Judæus etsi præmio comparavit Christum occidendum, semel latus in cruce pendentis pupugit, sed totum ejus corpus integrum reservavit: tu vero ad hoc eum quotidie comparas pecunia, ut sedentis in cœlo diversa laceres membra. Vos autem, dilectissimi, qui ab initio uberibus sanctæ matris Ecclesiæ nutriti, usque ad solidum cibum estis ab ea perducti, manete in ea. Si quis ejus vel disciplinam vel quamlibet admonitionem aspere tulit, et iratus abscessit, agnoscat matrem, redeat ad eam libenter: et hæc suscipit quæ requirit, gaudetque filium perditum fuisse conversum. Sed licet multum gaudeat filium perditum fuisse conversum, stabilitatis dignitatem non quiescit prædicare secum permanentium filiorum.

¹ Act. viii, 20.

DE SYMBOLO

AD CATECHUMENOS

SERMO III.

I. SACRAMENTUM Symboli quod accepistis, memoriæque mandatum pro vestra salute retinetis, noveritis hoc esse fidei catholicæ fundamentum, super quod ædificium surrexit Ecclesiæ, constructum manibus Apostolorum et Prophetarum. Ædificium enim domus Dei, lapides sunt vivi: quod estis vos. Ita enim credentibus scribit Apostolus: « Nescitis, inquit, quia templum Dei estis, et Spiritus sanctus habitat in vobis¹? » Sed et apostolus Petrus alloquens fideles, « Vos, inquit, tanquam lapides vivi ædificamini » in domum spiritalem². » Quisquis huic ædificio conjungi desiderat, renuntiet diabolo, pompis et angelis ejus. Pompæ diaboli sunt quæque illicita desideria, quæ turpant, non quæ exornant animam: ut sunt desideria carnis, desideria oculorum, ambitiones sæculi. Ad concupiscentiam carnis pertinent illecebræ voluptatum: ad concupiscentiam oculorum, nugacitas spectaculorum: ad ambitionem sæculi, insana superbia; ubi est fumus inflatus, ut homo positus in aliqua potestate, hominem se esse non agnoscat, cum de homine judicat. Qui ergo vult mundum vincere, tria ista vincat quæ sunt in mundo: et

¹ Cor. iii, 16. — ² 1 Petr. ii, 5.